

um neue Kräfte zur Fortsetzung der Wallfahrt zu sammeln. Solltest Du nicht erscheinen, so wird Dich die allerhöchste Ungnade der ganzen Wallfahrtskaravane treffen, die nicht unterlassen wird, die Mutter Gottes von Šmarna gōra dahin zu stimmen, dass sie über Deinen Hühnersteig die Cholera oder eine sonstige Pestilenz sendet, auf dass Du am Tage des Heiligen Laurentius keinen Bissen Braten den zahlreichen Gästen vorzulegen haben wirst. Fave vale et veni!

Laibach am ersten Hundstage des Jahres 1834.

Dein Saufbruder

Dr. Franz Xav. Prešhörn m. pr.“

„Strijc,“ o katerem dr. Preširen govori v tem pismu, je brez dvojbe g. Jakob Preširen, pesnikovega očeta Simona mlajši brat, porojen v Vrbi dné 15. julija 1777. leta, v mašnika posvečen 4. septembra 1803., zadnja leta svojega življenja beneficijant na Šmarni gori, kjer je umrl dné 20. junija 1837. leta. A komu je pisano to pismo? Da se je prejemnik imenoval Lovrenec, da je bil duhovnik in dober prijatelj pesnikov, to se pač posnema iz pisma. Stanovati je moral tudi blizu Ljubljane; to sklepamo iz besedij: „Du habest Dich den morgigen Abend hier . . . einzufinden;“ ker pri tedanjih poštnih zvezah pisem v tako kratkem času ni bilo možno daleč pošiljati. Kaj, ko bi bil g. Lovrenec Pokljukar, l. 1834. vikarij na Črnovčah, s katerim bi se bil dr. Preširen lahko seznanil, ko je hodil obiskavat družega svojega strijca g. Fr. Ks. Preširna, l. 1834. kurata na Goričici pri Domžalah?

Glagolski nadpis v Sevnici. Gosp. A. F. pozivlje v predzadnji številki strokovnjake, naj to stvar preiščejo, da se bode konečno védelo, kaj in kako je z „glagolskim nadpisom v Sevnici.“ Dasi se ne prištevam strokovnjakom, naj vendar povém, kar mi je o tem nadpisu znanega. Gotovo je, da vsi gospodje, ki so o ti stvari kaj pisali, niso bili na lici mesta, ali pa niso dovolj povpraševali, sicer bi bili resnici gotovo prišli na sled. „Lutrovske kleti“ namreč ni iskati v Sevniškem grádu, ampak v Sevniškem trgu. Imé pa ji ni „Lutrovska klet“, ampak znana je pod imenom „Koncilijeva klet“. Sedaj je lastnina gospé Cvenkljeve, ki ima v nji vinsko svojo zalogo. V ti kleti so opravljali lutrovci svojo službo božjo, kar je vsakemu Sevničanu dobro znano. Klet je močno zidana, obokana, na stenah se še vidijo sledovi nekdanjih slikarij. Ako se je sploh kedaj nahajal v Sevnici glagolski nadpis, moral bi vsekako v ti kleti biti. Rodoljubi v Sevnici bi klet prav lahko pregledali ter občinstvo potem določno izvestili (Jako bi nam ustregel, ako bi hotel kdo izmed Sevniških rodoljubov to stvar do dobra preiskati in nam posledke svojega raziskovanja poročiti. Ured.)

Kako se zagovarja kačji pik. Pred nekoliko leti sem v graščinski knjižnici v Ribnici našel listič, na katerem so bili pod naslovom „Schlangenbeschwörung“ zapisani naslednji verzi:

„Stoji, stoji, silna skala,
Na ti skali leži Irmbas.
Mati božja pride k njemu:
Stani gori, ti Irmbas,
Pomagaj temu človeku,
Če je vgrizen al popaden
Od tega črva podzemeljskega!“

„To se mora izgovoriti trikrat zaporedoma ali potihem, ali na glas, toda tako, da ne sliši nihče.“

Ta zagovor je bil zapisal s svojo roko ribniški graščak g. Jožef Rudež († 1846. l. 29. marcija), znani prijatelj Kopitarjev, dr. Zupanov, Preširnov in St. Vrazov.